

کاربرد روش المان مرزی در حل دو بعدی مسائل دینامیکی محیط‌های متخلخل اشباع

امیر رضا خوبی* - امیر مسعود کی نیا**

چکیده

در چند دهه اخیر مطالعاتی در زمینه پدیده های شبه استاتیکی در محیط‌های متخلخل اشباع از آب نظریه تحقیکی در خاکها صورت گرفته است. اما کاربرد آنالیز محیط‌های متخلخل اشباع تحت انتشار امواج در بررسی رفتار سدهای خاکی، طراحی بی‌های ماشین، پدیده های روانگونگی و مسائل مربوط به اثر مقابله خاک - سازه، اهمیت تحقیق و بررسی مسئله در حالت دینامیکی را ایجاد می‌کند. رفتار چنین محیط‌هایی به علت وجود دوفاز جامد و مایع، از اثرات اینرسی ناشی از شتاب توده جرم خاک و شتاب جرم مایع که دارای مؤلفه های جابجایی مستقل از یکدیگرند، تأثیر می‌پذیرد. مطالعات اولیه به تحلیل مسئله در حالت شبه استاتیکی و صرف نظر از اثرات اینرسی معطوف بوده است. ولی با توجه به اهمیت مسئله، تحقیقات دائمی داری در این زمینه انجام شده و نهایتاً بیوتوانست با استفاده از معادلات بنیادی،

* مریم دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی اصفهان

** دانشیار دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی شریف

دارسی، ممتووم و پیوستگی معادلات دیفرانسیل ممزوج محیط‌های متخلخل اشباع را تعیین کند. حل این معادلات ممزوج به روش انتگرالهای مرزی و سپس کاربرد روش المان مرزی برای حل مسائل مختلف از جمله اهداف این مقاله است.

مقدمه

تحلیل دینامیکی محیط‌های متخلخل اشباع از مایع کاربردهای متعددی در شاخه‌های مختلف علوم و مهندسی نظریه ژئوفیزیک، زلزله شناسی، مهندسی ساختمان و مکانیک دارد. جریان آب در مکانیک خاک، رفتار سدهای خاکی واقع بر بستر سنگی یا رفتار محیط خاکی اشباع در برابر خطوط جریان آب در داخل سد، اثر متقابل خاک - پی در مطالعه عکس العمل دینامیکی پی‌های صلب واقع بر محیط متخلخل اشباع در طراحی پی‌های ماشین تحت پدیده‌های گذرا نظریه زلزله، بارهای ارتعاشی و ...، تماماً مبنی اهمیت تحلیل و بررسی دقیق دینامیکی محیط‌های متخلخل اشباع است. در سال ۱۹۴۱، بیو^۱ معادلات مربوط به اثر توام محیط جامد و مایع برای پدیده‌های شبه استاتیکی را ارائه داد [۱]. حالت شبه استاتیکی مسئله که در مکانیک خاک با عنوان تحکیم^۲ شناخته شده، طی سالیان متمادی موضوع مورد بررسی بوده است. در این حالت تنها پدیده نفوذ^۳ صرف نظر از اثرات اینترسی، مورد توجه قرار می‌گیرد. لیکن اهمیت اثرات اینترسی در هر دو فاز جامد و مایع و کاربردهای ذکر شده، حل مسئله را به صورت دینامیکی ضروری می‌نمود. بعدهای پوی تئوری انتشار سه بعدی موج در محیط اشباع را ارائه داد [۲ و ۳]. وی با فرض یک انرژی پتانسیل برای محیط متخلخل اشباع و استفاده از معادلات لاگرانژ، معادلات دیفرانسیل ممزوج حاکم بر حرکتهای فازهای جامد و مایع محیط را بدست آورد (مدل W-u). بر طبق این تئوری، تحت یک اغتشاش دینامیکی، دو موج طولی و یک موج برشی در محیط به وجود می‌آیند. موج طولی اول که با P1 نمایش داده

1. Biot

2. Consolidation

3. Diffusive

می شود با استهلاک کم و موج طولی دوم (P_2) با استهلاک زیاد انتشار می یابند. بدین ترتیب تحقیقات برای تعیین حل اساسی^۱ این معادلات دیفرانسیل همبسته آغاز شد. دسته ای از حل ها با حفظ شکل کلی معادلات دیفرانسیل بیو، براساس فرمول بندی $w-u$ صورت گرفت. عده ای از محققین نیز برای تعیین حل معادلات از فرم $p-u$ که در آن متغیرهای اساسی تغییر مکان فاز جامد و فشار آب منفذی است، استفاده کردند. (سیمون، زینکویچ و پل [۴]). در مقاله حاضر به علت بکارگیری روش انتگرال مرزی استفاده از فرم اخیر مناسبتر است.

حلهای اساسی برای حالت شبه استاتیکی راکلری [۵] و مراحل اصلاحی آن را رودنیکی [۶] ارائه داد. در حالت دینامیکی مسئله، برای شرایطی که نیرو بر روی محیط نیم فضا^۲ اعمال می شود، پل [۷] و همچنین هالپرن و کریستیان [۸] به حلها یابی دست یافتند. در هر صورت این طور به نظر می رسد که بوریج ووارگاس [۹] اولین گام را در تعیین حل اساسی برای یک محیط متخلخل الاستیک نامحدود (تمام فضا) با استفاده از روش نقطه زینی^۳ برداشتند و براساس آن جابجایی های فواصل دور در اثر اعمال بار در نقطه ای از توده جامد راقابل محاسبه کردند. نهایتاً کی نیا [۱۰] با استفاده از تبدیل لاپلاس و فرمول بندی معادلات بیو در فرم $p-u$ به حلهای اساسی برای تعیین جابجایی میدان محیط اشیاع، هنگامی که بارهای نقطه ای در فاز جامد و مایع اثر می کند، دست یافت.

کاربرد آنالیزهای عددی در حل معادلات دیفرانسیل محیطهای متخلخل اشیاع، برای اولین بار با استفاده از روش المان های محدود توسط محققینی نظیر زینکویچ و شیومی [۴ و ۱۱] صورت گرفته است. در مقاله حاضر برای حل این معادلات، از روش انتگرال مرزی جهت فرمولبندی معادلات انتگرال مرزی و از روش المان مرزی برای حل عددی مسئله استفاده می شود. اهمیت روش المان مرزی نسبت به روش المان محدود در بررسی محیطهای نامحدود و یا نیمه محدود

1. Fundamental Solution

2. Half Space

3. Full Space

4. Saddle Point

بدلیل امکان استفاده از تعداد المان های محدود تری بوده که باعث کاهش ابعاد مسئله می گردد. اخیراً، بسکوز و همکاران [۱۲] با استفاده از روش المان مرزی مسئله محیطهای متخلخل اشیاع را بر پایه فرضیاتی به صورت عددی مورد بررسی قرار داده اند. در حالیکه روش ارائه شده در این مقاله مبتنی بر اصول ریاضی با کاربرد تکنیک باقیمانده وزنی^۱ بر معادلات دیفرانسیل بیو و استفاده از توابع گرین در حل معادلات انتگرال مرزی است.

معادلات حاکم بر محیطهای متخلخل اشیاع

در این جا معادلات محیطهای متخلخل که ابتدا توسط بیو [۲] و [۳] برای توده جامد الاستیک خطی و همگن اشیاع شده توسط مایع و سپس توسط زینکویچ [۱۱] برای محیطهای با فاز جامد غیر خطی به دست آمده است، ارائه می شود. هرچند مسئله فقط برای مواد خطی تحت تغییر شکل های کوچک فرموله شده، این تئوری قابل گسترش به مسائل غیر خطی نیز هست.

اگر جابجایی کل میدان توسط جابجایی توده جامد $[u_1 \ u_2 \ u_3]^T = u$ و جابجایی متوسط مایع نسبت به جامد $[w_1 \ w_2 \ w_3]^T = w$ تعریف شود و فشار مایع حفره ای با p نمایش داده شود، معادلات اساسی حاکم بر محیط عبارتند از:

(الف) معادله بنیادی

$$\sigma = D e - \alpha p I_1 \quad (1)$$

که در آن $e = [e_{11} \ e_{22} \ e_{33} \ 2e_{12} \ 2e_{23} \ 2e_{31}]^T$ ، $\sigma = [\sigma_{11} \ \sigma_{22} \ \sigma_{33} \ \sigma_{12} \ \sigma_{23} \ \sigma_{31}]^T$ بردار تنش کل، D ماتریس 6×6 سختی مواد در حالت زهکشی شده،

1. Weighted Residual Technique

2. Total Stress

$I_1 = [1 \ 1 \ 1 \ 0 \ 0 \ 0]^T$ و α از پارامترهای مواد بیو هستند.

(ب) معادلات حرکت مربوط به مخلوط جامد - مایع (معادله ممتوtom):

$$L^T \sigma + f\delta(x) = \rho \ddot{u} + \rho_f \ddot{w} \quad (2)$$

که در آن

$$L = \begin{bmatrix} D_1 & 0 & 0 \\ 0 & D_2 & 0 \\ 0 & 0 & D_3 \\ D_2 & D_1 & 0 \\ 0 & D_3 & D_2 \\ D_3 & 0 & D_1 \end{bmatrix} \quad \begin{aligned} D_i &= \partial / \partial x_i \\ i &= 1, 2, 3 \end{aligned}$$

تansور اپراتورهای دیفرانسیلی تبدیل جابجایی به تغییر شکل نسبی بوده و جمله $f\delta(x)$ معروف یک نیروی متمرکز در مبدأ مختصات و عبارات $\dot{u}$ و $\dot{w}$ به ترتیب معرف شتاب توده جامد و شتاب نسبی مایع است. در معادلات بالا چگالی مخلوط جامد و مایع بوده و رابطه آن با چگالی مایع ρ_f و چگالی توده جامد ρ_s به صورت $\rho_s + n\rho_f = \rho$ و در آن n معرف تخلخل محیط است.

(ج) معادله عمومی دارسی

$$\nabla p = -\frac{\gamma}{k} \dot{w} - \rho_f \cdot \ddot{u} - m \cdot \ddot{w} \quad (3)$$

که در آن k ضریب نفوذ پذیری محیط، γ وزن حجمی مخلوط جامد و مایع و m پارامتر جرم بوده و معادل $\frac{\rho_f}{n}$ است.

(د) معادله پیوستگی

استقلال

$$\nabla \cdot \dot{\mathbf{w}} = -\alpha \nabla \cdot \dot{\mathbf{u}} - \frac{1}{Q} \dot{\mathbf{p}} + \mathbf{q} \cdot \delta(\mathbf{x}) \quad (4)$$

جمله اول در طرف دوم معادله فوق معرف اثر انبساط توده جامد است. در جمله دوم Q معرف اثر فشار پذیری مرکب دانه های جامد و مایع بوده و جمله سوم نیز معرف تزریق مایع در واحد حجم با سرعت تزریق $\mathbf{q}$ به داخل سیستم است. پارامترهای α و Q عبارتند از:

$$\alpha = 1 - \frac{K_d}{K_s} \quad \text{و} \quad \frac{1}{Q} = \frac{n}{K_f} + \frac{\alpha - n}{K_s} \quad (5)$$

که در آن K_f و K_s به ترتیب عبارتند از مدول حجمی مایع و دانه جامد و K_d مدول حجمی توده جامد (مدول حجمی زهکشی شده) است.

معادلات بالا در محیطهای اشیاع معتبر بوده و برای هر دو پذیرده رفتار استاتیکی و دینامیکی قابل کاربرد است. به منظور تعیین سیستم معادلاتی که فقط بر حسب مؤلفه های جابجایی $\bar{u}_i$ و فشار حفره ای p باشد (مدل $(u-p)$)، می توان از تبدیل لاپلاس معادلات فوق استفاده کرده و w_i را بین آنها حذف کرد. با نمایش تبدیل یافته جابجایی و فشار حفره ای به ترتیب با $\bar{u}$ و $\bar{p}$ که بصورت

$$\bar{u}_{i(x,s)} = \int_0^\infty e^{-st} \cdot u_{i(x,t)} \cdot dt \quad \text{و} \quad \bar{p}_{(x,s)} = \int_0^\infty e^{-st} \cdot p_{(x,t)} \cdot dt \quad (6)$$

تعریف می شوند، معادلات دیفرانسیل ممزوج سیستم به صورت زیر بدست می آیند:

$$(\lambda + \mu) \nabla \nabla \cdot \bar{u} + \mu \cdot \nabla^2 \bar{u} - \alpha_1 \cdot \nabla \bar{p} - s^2 \rho_1 \cdot \bar{u} = -\bar{f} \quad (7)$$

$$\xi \cdot \nabla^2 \bar{p} - \frac{s}{Q} \bar{p} - \alpha_1 s \cdot \nabla \cdot \bar{u} = -\bar{q} \quad (8)$$

که در آن λ و μ ثابت های زهکشی شده لامه بوده و ضرایب ξ ، α_1 و ρ_1 به صورت زیر تعریف می شوند:

$$\xi = \left(\frac{\gamma}{k} + m \cdot s \right)^{-1} \quad (9)$$

$$\alpha_1 = \alpha - \rho_f \cdot s \cdot \xi \quad \rho_1 = \rho - \rho_f^2 \cdot s \cdot \xi$$

جالب توجه است که این معادلات فرم کلی مشابه معادلات ممزوج ترمومالاستیستیک را دارند [۱۵ تا ۱۳].

روش انتگرالهای مرزی

کاربرد روش معادلات انتگرال مرزی در مسائل مهندسی از دهه ۱۹۶۰ شروع شده و این در حالی است که حل معادلات انتگرال مرزی، تاکنون به روش‌های مختلفی که شباهتی با روش‌های عددی نظیر تفاوتهای محدود یا المان‌های محدود نداشته، صورت می‌گرفته است.

از جمله روش‌های ناحیه‌ای که اخیراً، و در این مقاله نیز، مورد استفاده قرار گرفته روش مستقیم^۱ در حل معادلات انتگرال مرزی است. در این روش که بر مبنای توابع گرین^۲ بنانهاده شده، معادلات انتگرالی بر حسب حل منفرد (یامتبغ^۳) که معادله دیفرانسیل حاکم را ارضاء می‌کند، بیان می‌شوند.

معادلات دیفرانسیل ممزوج محیط‌های متخلخل اشبع (۷) و (۸)، در فرم ماتریسی به صورت زیر است:

$$L_{ij} \bar{U}_j = \bar{B}_i \quad (10)$$

که در آن ماتریس اپراتورهای دیفرانسیلی (L_{ij}) و بردارهای $\{\bar{U}_j\}$ و $\{\bar{B}_i\}$ بدین صورت تعریف می‌شوند:

1. Direct Method

2. Green Function

3. Source

$$(L_{ij}) = \begin{bmatrix} \mu\Delta + (\lambda + \mu) \cdot D_1^2 - \rho_1 s^2 & (\lambda + \mu) \cdot D_1 D_2 & -\alpha_1 D_1 \\ (\lambda + \mu) \cdot D_2 D_1 & \mu\Delta + (\lambda + \mu) \cdot D_2^2 - \rho_1 s^2 & -\alpha_1 D_2 \\ -\alpha_1 s \cdot D_1 & -\alpha_1 s \cdot D_2 & \xi\Delta - \frac{s}{Q} \end{bmatrix} \quad (11)$$

$$\{\bar{U}_j\} = \{\bar{u}_1 \ \bar{u}_2 \ \bar{p}\}^T \quad \{\bar{B}_j\} = \{-\bar{f}_1 \ -\bar{f}_2 \ -q\}^T \quad (12)$$

در عبارت فوق $D_i = \partial/\partial x_i$ و $\Delta = \partial/\partial x_i$ معرف لابلانسین است.

برای هر معادله دیفرانسیلی همواره می‌توان فرم انتگرالی (تغییراتی) نوشت. در اینجا با استفاده از تکنیک باقیمانده وزنی معادله دیفرانسیل (۱۰) به یک معادله انتگرالی تبدیل می‌شود. بدین ترتیب که با معرفی تانسور وزنی V^{ik} ، عبارت باقیمانده وزنی در میدان ∇ برای معادله (۱۰) به فرم زیر نوشتند می‌شود:

$$\int_V (L_{ij} \cdot \bar{U}_j - \bar{B}_i) \cdot V_{ik}^* \cdot dv = 0 \quad (13)$$

با جاگذاری L_{ij} در معادله انتگرالی (۱۳) و سپس با دوبار انتگرال گیری جزء به جزء روی میدان ∇ از آن نتیجه زیر بدست می‌آید [۱۶]:

$$\int_V (\mathcal{L}_{ij} \cdot V_{jk}^*) \cdot \bar{U}_i \cdot dv + \int_S (\bar{r}_\alpha \cdot V_{\alpha j}^* - \bar{u}_\alpha \cdot \Sigma_{\alpha j}^*) \cdot ds + \int_S (\xi \cdot \frac{\partial \bar{p}}{\partial n} \cdot V_{3j}^* - \xi \cdot \bar{p} \cdot \frac{\partial V_{3j}^*}{\partial n}) \cdot ds - \int_V \bar{B}_i \cdot V_{ij}^* \cdot dv = 0 \quad (14)$$

که در آن اندیس‌های j و k مقادیر ۱، ۲، ۳، و اندیس α مقادیر ۱ و ۲ را اختیار می‌کنند، به طوری که $\bar{U}_3 = \bar{u}_\alpha$ ($\alpha = 1, 2$) و $\bar{B}_3 = \bar{p}$ بوده، همچنین δ در عبارت انتگرالی بالا به معنای انتگرال گیری بر روی مرز سیستم است. در معادله (۱۴) ماتریس دیفرانسیلی $\mathcal{L}_{ij}$ به صورت زیر تعریف شده:

$$(\mathcal{L}_{ij}) = \begin{bmatrix} \mu\Delta + (\lambda + \mu) \cdot D_1^2 - \rho_1 s^2 & (\lambda + \mu) \cdot D_1 D_2 & \alpha_1 s \cdot D_1 \\ (\lambda + \mu) \cdot D_2 D_1 & \mu\Delta + (\lambda + \mu) \cdot D_2^2 - \rho_1 s^2 & \alpha_1 s \cdot D_2 \\ \alpha_1 \cdot D_1 & \alpha_1 \cdot D_2 & \xi\Delta - \frac{s}{Q} \end{bmatrix} \quad (15)$$

و مؤلفه های بردار تبدیل تنش $\bar{\tau}_\alpha$ و کمیت نظیر آن $\Sigma_{\alpha j}^*$ به شکل زیر تعریف می شوند:

$$\begin{aligned} \bar{\tau}_\alpha &= \bar{\tau}_{\alpha\beta} \cdot n_\beta \\ &= \left\{ (\lambda \frac{\partial \bar{u}_m}{\partial x_m} - \alpha_1 \cdot \bar{p}) \cdot \delta_{\alpha\beta} + \mu \cdot \left(\frac{\partial \bar{u}_\alpha}{\partial x_\beta} + \frac{\partial \bar{u}_\beta}{\partial x_\alpha} \right) \right\} \cdot n_\beta \end{aligned} \quad (16)$$

$$\Sigma_{\alpha j}^* = \left\{ (\lambda \cdot \frac{\partial V_{mj}^*}{\partial x_m} + \alpha_1 s \cdot V_{3j}^*) \cdot \delta_{\alpha\beta} + \mu \cdot \left(\frac{\partial V_{\alpha j}^*}{\partial x_\beta} + \frac{\partial V_{\beta j}^*}{\partial x_\alpha} \right) \right\} \cdot n_\beta \quad (17)$$

حال لازم است V_{jk}^* چنان تعیین شود که با جاگذاری در عبارت $\mathcal{L}_{ij} \cdot V_{jk}^*$ [معادله (۱۴)] منجر به حذف اولین جمله انتگرالی گردیده و معادله انتگرالی که فقط در مرز سیستم فرموله شده به دست آید. لذا با فرض منبعی در نقطه c که در داخل ناحیه Ω مرکز شده باشد، می توان نوشت:

$$\mathcal{L}_{ij} \cdot V_{jk}^* + \delta_{ik} \cdot \Delta_{(x)}^c = 0 \quad (18)$$

که $\Delta_{(x)}^c$ تابع دلتای دیراک^۱ است و برای آن می توان نوشت:

$$\int_V (\mathcal{L}_{ij} \cdot V_{jk}^* + \delta_{ik} \cdot \Delta_{(x)}^c) \cdot \bar{U}_i \cdot dv = \int_V (\mathcal{L}_{ij} \cdot V_{jk}^*) \cdot \bar{U}_i \cdot dv + \bar{U}_k^c \quad (19)$$

1. Dirac Delta Function

اگر معادله (۱۸) توسط $\int_v (\mathcal{L}_{ij} \cdot V_{jk}^*) \cdot \bar{U}_i \cdot dv = -\bar{U}_k^c$ ارضاء شود، می‌توان نوشت:

$$\int_v (\mathcal{L}_{ij} \cdot V_{jk}^*) \cdot \bar{U}_i \cdot dv = -\bar{U}_k^c \quad (۲۰)$$

که با جاگذاری معادله (۲۰) در معادله (۱۴)، معادله انتگرالی حاصل فقط شامل مرز سیستم است. با توجه به آنکه معادله حاصل برای نقاط داخل ناحیه ۷ معتبر بوده، و در فرموله کردن مسائلی که با تکنیک های مرزی حل می‌شود باید معادله برای حالتی که نقطه در مرز است، تعیین شود، می‌توان ثابت کرد که معادله حاصل برای نقاط واقع بر مرز سیستم به شکل زیر است:

$$\begin{aligned} C_{kj} \cdot \bar{U}_k + \int_s \bar{u}_\alpha \cdot \Sigma_{\alpha j}^* \cdot ds + \int_s \xi \cdot \bar{p} \cdot \frac{\partial V_{3j}^*}{\partial n} \cdot ds + \int_v \bar{B}_i \cdot V_{ij}^* \cdot dv \\ = \int_s \bar{\tau}_\alpha \cdot V_{\alpha j}^* \cdot ds + \int_s \xi \cdot \frac{\partial \bar{p}}{\partial n} \cdot V_{3j}^* \cdot ds \end{aligned} \quad (۲۱)$$

که C_{kj} تانسور ضریب شکل بوده و برای سطوح هموار برابر است با $\delta_{kj}/2$. معادله (۲۱) را می‌توان به فرم ساده زیر بیان کرد:

$$C_i \cdot \bar{U}_i + \int_s P^* \cdot \bar{U} \cdot ds = \int_s U^* \cdot \bar{P} \cdot ds \quad (۲۲)$$

که در آن اثرات نیروهای بدنی در نظر گرفته نشده است. ماتریس های U^* و P^* و بردارهای $\bar{U}$ و $\bar{P}$ در معادله (۲۱) عبارتند از:

$$U^* = \begin{bmatrix} V_{11}^* & V_{21}^* & \xi \cdot V_{31}^* \\ V_{12}^* & V_{22}^* & \xi \cdot V_{32}^* \\ V_{13}^* & V_{23}^* & \xi \cdot V_{33}^* \end{bmatrix}, \quad P^* = \begin{bmatrix} \Sigma_{11}^* & \Sigma_{21}^* & \xi \cdot \partial V_{31}^* / \partial n \\ \Sigma_{12}^* & \Sigma_{22}^* & \xi \cdot \partial V_{32}^* / \partial n \\ \Sigma_{13}^* & \Sigma_{23}^* & \xi \cdot \partial V_{33}^* / \partial n \end{bmatrix} \quad (۲۳)$$

$$\bar{U} = \begin{Bmatrix} \bar{u}_1 & \bar{u}_2 & \bar{p} \end{Bmatrix}^T, \quad \bar{P} = \begin{Bmatrix} \bar{\tau}_1 & \bar{\tau}_2 & \frac{\partial \bar{p}}{\partial n} \end{Bmatrix}^T$$

لازم بذکر است که در معادله انتگرال مرزی (۲۲) ماتریس های $\bar{U}$ و $\bar{P}$ با محاسبه توابع $\bar{z}^*$ و $\bar{V}^*$ تشکیل می شود. برای تعیین مقادیر مجهول جابجایی ها و فشار حفره ای در بردار $\bar{U}$ ، و بردارهای تنش و دبی خروجی در بردار $\bar{P}$ چون حل معادله انتگرالی (۲۲) به صورت تحلیلی غیر ممکن است، لذا آنرا به روش عددی با اختیار المان هایی بر روی مرز سیستم حل می کنیم.

حل اساسی

برای تعیین حل اساسی (توابع گرین) $\bar{z}^*$ و $\bar{V}^*$ ، که با استفاده از آن بتوان ماتریس های $\bar{U}$ و $\bar{P}$ را تشکیل داده و معادله انتگرالی (۲۲) را حل نمود، می توان از معادله (۱۸) که توابع $\bar{z}^*$ آنرا ارضاء می کند، استفاده کرد. معادله (۱۸) در فرم برداری به صورت زیر نوشته می شود:

$$[\mathcal{L}] . V^* + I . \Delta_{(x)} = 0 \quad (24)$$

با پیش ضرب معادله (۲۴) در ماتریس معکوس اپراتورهای دیفرانسیلی $[\mathcal{L}]$ ، یعنی $[\mathcal{L}]^{-1}$ ، ماتریس توابع گرین به صورت زیر بدست می آیند [۱۰]:

$$\begin{aligned} V_{\alpha\beta}^* &= \sum_{L=1}^3 \left\{ \Psi_{L(r)} \cdot \delta_{\alpha\beta} - \chi_{L(r)} \cdot r_{,\alpha} \cdot r_{,\beta} \right\} \\ V_{\alpha 3}^* &= \sum_{L=1}^3 s_r \cdot r_{,\alpha} \cdot \xi_{L(r)} \\ V_{3\beta}^* &= \sum_{L=1}^3 r_{,\beta} \cdot \xi_{L(r)} \\ V_{33}^* &= \sum_{L=1}^3 \phi_{L(r)} \end{aligned} \quad (25)$$

که در آن s فاصله بین نقطه اثر بار (یادبی تزریقی) تا محل اندازه گیری تغییر مکانها (یافشار حفره ای)

و $\phi_{(r)}$ در معادله (۲۵) عبارتند از:

$$\begin{aligned}\Psi_{L(r)} &= \frac{\delta_{3L}}{2\pi \cdot \mu} K_0(\lambda_L r) - \eta_L \cdot \lambda_L \frac{1}{r} K_1(\lambda_L r) \\ \chi_{L(r)} &= -\eta_L \cdot \lambda_L^2 \cdot K_2(\lambda_L r) \\ \zeta_{L(r)} &= \beta_L \cdot \lambda_L \cdot K_1(\lambda_L r) \\ \phi_{L(r)} &= \gamma_L \cdot K_0(\lambda_L r)\end{aligned}\quad (26)$$

در عبارات فوق K_0 ، K_1 و K_2 توابع اصلاح شده بدل^۱ از نوع دوم هستند. همچنین در معادلات (۲۶)، ریشه های λ_1^2 و $\lambda_2^2 = \frac{\rho_1 s^2}{\mu}$ در معادلات زیر هستند:

$$\lambda_1^2 + \lambda_2^2 = k_1^2 + \frac{s}{\xi} \left(\frac{1}{Q} + \frac{\alpha_1^2}{\lambda + 2\mu} \right) \quad (27)$$

$$\lambda_1^2 \cdot \lambda_2^2 = \frac{s}{Q \cdot \xi} k_1^2$$

که در آن $s^2 k_1^2 = \frac{\rho_1}{\lambda + 2\mu} s^2$ است. همچنین پارامترهای η_L ، β_L و γ_L در معادلات (۲۶) عبارتند از:

$$\begin{aligned}\eta_L &= \frac{(-1)^L (1 - \frac{s}{Q \cdot \xi} \lambda_L^{-2}) (\delta_{1L} + \delta_{2L})}{2\pi \cdot (\lambda + 2\mu) (\lambda_2^2 - \lambda_1^2)} - \frac{\delta_{3L}}{2\pi \cdot \rho_1 s^2}, \quad \sum_{L=1}^3 \eta_L = 0 \\ \beta_L &= \alpha_1 \frac{(-1)^L (\delta_{1L} + \delta_{2L})}{2\pi \xi \cdot (\lambda + 2\mu) (\lambda_2^2 - \lambda_1^2)}, \quad \sum_{L=1}^3 \beta_L = 0\end{aligned}\quad (28)$$

$$\gamma_L = \frac{(-1)^L}{2\pi \cdot \xi} \cdot \frac{(\lambda_L^2 - k_1^2) \cdot (\delta_{1L} + \delta_{2L})}{(\lambda_2^2 - \lambda_1^2)}$$

1. Modified Bessel Functions

پس از تعیین توابع گرین از معادله (۲۵)، و جاگذاری در معادله (۱۷) توابع تنش σ_{ij}^* به صورت زیر بدست می آیند [۱۶]:

$$\begin{aligned}\Sigma_{\alpha\beta}^* &= \sum_{L=1}^3 \left\{ \lambda \cdot r_{,\beta} \cdot n_\alpha \cdot \left(\frac{\partial \Psi}{\partial r} - \frac{\partial \chi}{\partial r} - \frac{1}{r} \chi \right) + \alpha_1 \cdot s \cdot r_{,\beta} \cdot n_\alpha \cdot \zeta + \mu \cdot \left(\frac{\partial r}{\partial n} \delta_{\alpha\beta} \right. \right. \\ &\quad \left. \left. + r_{,\alpha} \cdot n_\beta \left(\frac{\partial \Psi}{\partial r} - \frac{1}{r} \chi \right) - 2\mu \cdot r_{,\alpha} \cdot r_{,\beta} \frac{\partial r}{\partial n} \frac{\partial \chi}{\partial r} - 2\mu \cdot \left(r_{,\beta} \cdot n_\alpha - 2r_{,\alpha} \cdot r_{,\beta} \frac{\partial r}{\partial n} \right) \frac{1}{r} \chi \right) \right\} \\ \Sigma_{\alpha 3}^* &= \sum_{L=1}^3 \left\{ \lambda \cdot s \cdot n_\alpha \cdot \left(\frac{\partial \zeta}{\partial r} + \frac{1}{r} \zeta \right) + 2\mu \cdot s \cdot n_\alpha \cdot \frac{1}{r} \zeta \right. \\ &\quad \left. + \alpha_1 \cdot s \cdot n_\alpha \cdot \phi + 2\mu \cdot s \cdot r_{,\alpha} \frac{\partial r}{\partial n} \left(\frac{\partial \zeta}{\partial r} - \frac{1}{r} \zeta \right) \right\} \\ \Sigma_{3\beta}^* &= \sum_{L=1}^3 \left\{ n_\beta \frac{1}{r} \zeta + r_{,\beta} \frac{\partial r}{\partial n} \left(\frac{\partial \zeta}{\partial r} - \frac{1}{r} \zeta \right) \right\} \\ \Sigma_{33}^* &= \sum_{L=1}^3 \left\{ \frac{\partial r}{\partial n} \frac{\partial \phi}{\partial r} \right\}\end{aligned}\quad (۲۹)$$

که در آن $r_{,i} \cdot n_i = r_i/n_i = (x_i/r) \cdot n_i = (\partial r/\partial x_i)(\partial x_i/\partial n) = (x_i/r) \cdot n_i$ است.

روش المان های مرزی

در سالهای اخیر روش المان مرزی به صورت یکی از روش‌های عددی مقتصد در حل مسائل مکانیک محیط‌های پیوسته ظاهر شده است. خصوصاً، کاربرد آن در آنالیزهای استاتیکی یا مسائل دینامیکی در الاستیسیته خطی بسیار رضایت بخش بوده است. در این قسمت روش المان مرزی برای حل معادلات انتگرال مرزی در مسائل الاستیک متخلخل اثبات فرموله می‌شود.

در این روش همانگونه که از اسم آن مشخص است فقط نیاز به مدل کردن مرزهای ناحیه مورد نظر بوده که باعث کاهش ابعاد مسئله می‌شود. بعلاوه، نمایش معادلات انتگرال مرزی، یک فرمول

بندی دقیق مسئله است و تقریبات فقط در طی حل عددی معادلات انتگرالی وارد می‌شود. این روش به خصوص در حل مسائل محیطهای نامحدود و یانیمه محدود حائز اهمیت است، زیرا توابع گرین مورد استفاده در فرمولاسیون روش المان مرزی به صورت اتوماتیک شرایط تشبعی نواحی دور (بی‌نهایت) را ارضاء می‌کند.

در تحلیل محیطهای متخلخل اشیاع، مقادیر مرزی شامل یک دسته تغییر مکانها و فشار حفره‌ای و دسته دیگر بردارهای تنش و دبی خروجی بوده که همواره یک دسته تعریف شده و دسته دیگر مجهول است.

حل معادله انتگرال مرزی (۲۲) به روش تحلیلی غیر ممکن بوده و به آنالیز عددی نیازمند است. برای این منظور مرز به المان‌های مجزا تقسیم می‌شود. چون مطالعه در محیط دو بعدی صورت می‌گیرد مطابق شکل (۱) مرز به یک سری "قطعه"^۱ یا "المان" تقسیم شده و نقاطی که دارای مقادیر مجهول‌اند "گره^۲" نامیده می‌شوند. المان‌های ثابت با گره وسط (شکل ۱ - الف)، المان‌های خطی با دو گره انتهایی (شکل ۱ - ب) و المان‌های منحنی (که نمونه‌ای از آن در شکل ۱ - ج نشان داده شده) با اضافه شدن گره‌ها در طول المان تعریف می‌شوند.

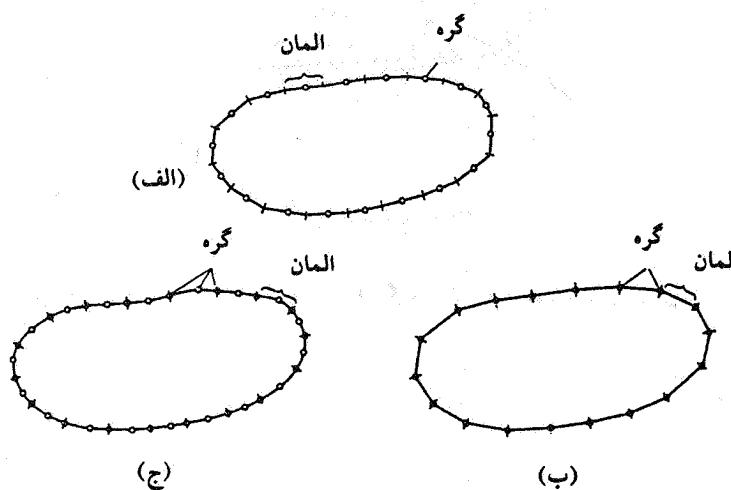
با تقسیم مرز به n المان، معادله انتگرال مرزی (۲۲) به صورت مجموع انتگرالهای المان مرزی به فرم زیر نوشته می‌شود:

$$C_i \cdot \bar{U}_i + \sum_{j=1}^n \int_{s_j} P^* \cdot \bar{U} \cdot ds = \sum_{j=1}^n \int_{s_j} U^* \cdot \bar{P} \cdot ds \quad (30)$$

که s طول المان λ م است. مفهوم معادله فوق این است که هر بار با قرارگرفتن بر روی یک گره مرزی (گره i) و حرکت بر روی کلیه المان‌ها، معادله (۳۰) تشکیل می‌شود. در این صورت برای کلیه گره‌ها n دسته از این معادلات به دست می‌آیند. بمنظور بررسی مسئله در این مقاله، معادله (۳۰) در شرایط المان ثابت بررسی می‌شود. برای المان‌های ثابت با سطوح هموار ضریب C_i برابر $\frac{1}{3}$ بوده

1. Segment

2. Node

شکل ۱ - المان های مرزی (الف) ثابت، (ب) خطی، و (ج) درجه دوم

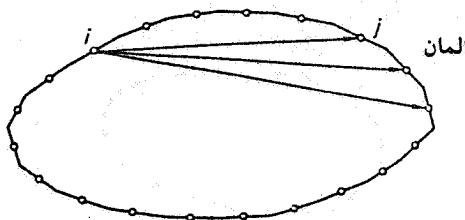
و مقادیر بردارهای $\bar{U}$ و $\bar{P}$ در طول هر المان ثابت است. بنابراین از معادله (۳۰) می‌توان نوشت:

$$\frac{1}{2} \bar{U}_i + \sum_{j=1}^n \left(\int_{s_j} P^* \cdot ds \right) \cdot \bar{U}_j = \sum_{j=1}^n \left(\int_{s_j} U^* \cdot ds \right) \cdot \bar{P}_j \quad (31)$$

معادله (۳۱) نمایشی از فرم مجزا شده در روی مرز است و ارتباط بین گره i که توابع گرین (حل اساسی) در آن بکار برده شده، با تمام المانهای j (شامل $j=i$) را در روی مرز برقرار می‌کند (شکل ۲). عبارات $\int_{s_j} P^* \cdot ds$ و $\int_{s_j} U^* \cdot ds$ ارتباط گره i را با المان j توسط عمل انتگرال گیری نشان می‌دهد، که آنها را به ترتیب $\hat{H}_{ij}$ و G_{ij} می‌نامیم. بنابراین از معادله (۳۱) می‌توان نوشت:

$$\frac{1}{2} \bar{U}_i + \sum_{j=1}^n \hat{H}_{ij} \cdot \bar{U}_j = \sum_{j=1}^n G_{ij} \cdot \bar{P}_j \quad (32)$$

بنابراین با قرار گرفتن در هر گره i و حرکت بر روی المان های j ، معادله (۳۲) تشکیل شده، نهایتاً $3n$ معادله بدست می‌آید. تمام معادلات برای n گره مرزی در فرم ماتریسی به صورت زیرنوشته می‌شود:

شکل ۲ - ارتباط بین حل اساسی در گره مرزی Ω و المان های مرزی

$$H \cdot \bar{U} = G \cdot \bar{P} \quad (33)$$

در معادله (۳۳) بردارهای $\bar{U}$ و $\bar{P}$ مشکل از شرایط مرزی در گرهها بود، که برای برخی از آنها مقادیر جابجایی‌ها و فشار حفره‌ای مجهول و برای دسته‌ای دیگر از گره‌ها مقادیر بردارهای تنش و دبی خروجی مجهول است. لذا با جایه جا کردن کلیه مجهولات به سمت چپ معادله (۳۳)، می‌توان آن را به صورت زیر نوشت:

$$A \cdot X = F \quad (34)$$

که در آن X بردار مجهولات شامل $\bar{u}_\alpha$ و $\bar{p}$ و $\bar{\alpha}$ و $\partial \bar{p} / \partial n$ است، سرانجام با حل دستگاه معادلات (۳۴) به یکی از روش‌های متداول نظیر روش گوس، مجهولات هر گره به دست می‌آید.

رفتار انتگرال‌های منفرد

برای تشکیل دستگاه معادلاتی نظیر (۳۴) که با استفاده از آن مجهولات گره‌های مرزی به دست آیند، نیاز به محاسبه انتگرال‌های $\int_{S_j} P^* ds$ و $\int_{S_j} U^* ds$ است. که در آنها از توابع $jz^* \Sigma$ و $jz^* V$ استفاده می‌شود. هنگامی که در گره مرزی Ω قرار داشته و بر روی المان مرزی Ω انتگرال گیری می‌کنیم

(شکل ۳ - الف)، برای حالت $j \neq i$ از روش های انتگرال گیری عددی استاندارد نظری روش گوس^۱ می توان استفاده کرد. در این صورت این انتگرالها به فرم عددی زیر محاسبه می شوند:

$$\int_{s_j} \Sigma_{ij(r)}^* \cdot ds = \int_{(1)}^{(2)} \Sigma_{ij(r)}^* \cdot ds = \int_{-1}^{+1} \Sigma_{ij(\xi)}^* \cdot \ell/2 \cdot d\xi \approx \sum_{m=1}^k w_i \cdot \Sigma_{ij(\xi_m)}^* \cdot \ell/2 \quad (35)$$

بطور مشابه برای انتگرالهای $\int_{s_j} V_{ij(r)}^* \cdot ds$ نیز به همین ترتیب عمل می شود.

در حالت $j=i$ ، یعنی وقتی گره i المان $\bar{z}$ را در بر می گیرد، انتگرال دارای رفتار خاصی بوده زیرا حل های اساسی شامل نقاط منفرد است. نقاط منفرد حل های اساسی انتگرالهای ذکر شده از بسط سری های توابع اصلاح شده بدل K_0 ، K_1 و K_2 به دست می آید. رفتار جملات حل های اساسی در نقاط منفرد به صورت زیر هستند [۱۳]:

$V_{\alpha\beta}^* \propto \ln(r)$	$V_{3\beta}^* =$ غیر منفرد
$V_{\alpha 3}^* =$ غیر منفرد	$V_{33}^* \propto \ln(r)$
$\Sigma_{\alpha\beta}^* \propto 1/r$	$\Sigma_{3\beta}^* =$ غیر منفرد
$\Sigma_{\alpha 3}^* \propto \ln(r)$	$\Sigma_{33}^* \propto 1/r \quad (\alpha, \beta = 1, 2)$

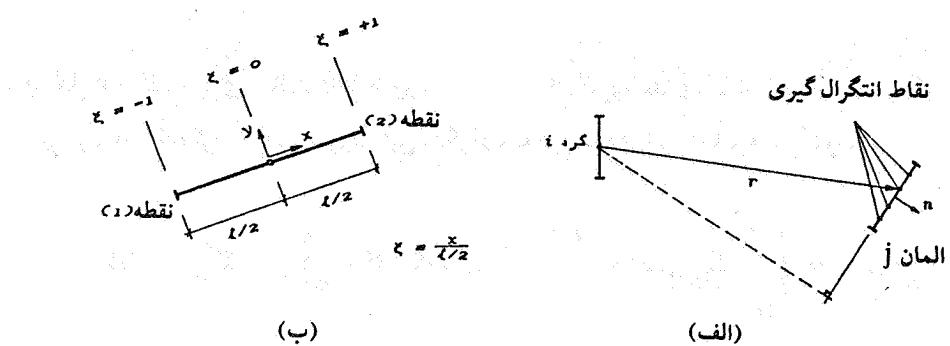
(36)

همان طور که دیده می شود عبارات $V_{\alpha 3}^*$ و $V_{3\beta}^*$ از ماتریس V_{ij}^* غیر منفرد بوده و نوع نقاط منفرد $\Sigma_{\alpha\beta}^*$ و $\Sigma_{\alpha 3}^*$ از نوع نقاط منفرد الاستو - استاتیک و در مورد V_{33}^* و Σ_{33}^* از نوع مسئله نفوذ هستند.

محاسبه انتگرالهای منفرد فوق در این مقاله، به روش انتگرال گیری عددی که توسط لاچات^۲ و

1. Gaussian Quadrature

2. Lachat

شکل ۳ - (الف) تعریف هندسی، (ب) المان ثابت

واتسون^۱ (۱۹۷۶)، جون^۲ (۱۹۸۵) و هیامی^۳ و بربیا^۴ (۱۹۸۸) ارائه شد، صورت گرفته است.

کاربردها

برای نشان دادن کارآیی فرمول بندی فوق، از آن برای تحلیل محیطهای متخلخل اشیاع تحت اثر انتشار امواج ناشی از بارهای دینامیکی یا زلزله استفاده می‌شود.

از آن جاکه معادلات انتگرال مرزی محیطهای متخلخل اشیاع با استفاده از تکنیک تبدیل لاپلاس فرموله شده، لازم است پس از تعیین مجھولات گره‌های مرزی در روش المان مرزی، با تبدیل معکوس لاپلاس مجھولات حقیقی مسئله تعیین شوند، لکن در سیاری از کاربردهای عملی رفتار دینامیکی یک جسم یا سازه تحت ارتعاشات هارمونیکی حائز اهمیت است. در این حالت عکس العمل تابعی از فرکانس بوده و می‌توان با عمل تبدیل فوریه در معادلات حاکم بر سیستم آنرا به فرم ریاضی نمایش داد. بنابراین با جایگزینی ω با $j\omega$ ، مسئله را به صورت تابعی از فرکانس حل

1. Watson

2. Jun

3. Hayami

4. Brebbia

نموده و در صورت لزوم برای تعیین جابجایی و فشار حفره ای در حوزه زمان از تبدیل معکوس عددی فوریه استفاده می شود.

الف - بررسی رفتار دینامیکی بستر سنگی در تغییر مکان تاج سد

بعنوان کاربردی از روش المان مرزی در مسائل محیط‌های لایه ای، رفتار یک سد خاکی که بر روی لایه ای به عمق ۱۲ متر قرار داشته، تحت حرکت دینامیکی بستر سنگی واقع در زیر لایه خاکی بررسی می شود. مشخصات خواص محیط لایه ای خاک و سد خاکی واقع بر آن عبارتند از:

$$E = 3 \times 10^7 \text{ N/m}^2, \quad \lambda = 0.834 \times 10^7 \text{ N/m}^2, \quad \mu = 1.25 \times 10^7 \text{ N/m}^2$$

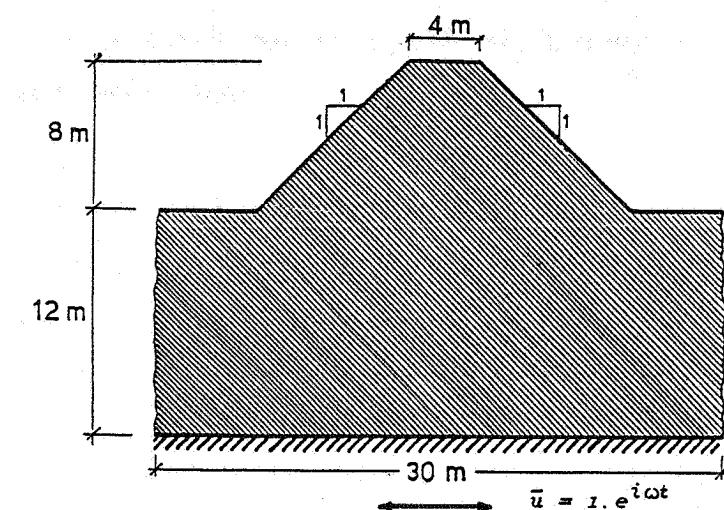
$$\rho = 3060 \text{ Kg/m}^3, \quad \rho_f/\rho = 0.973$$

$$n = 0.333, \quad v = 0.2, \quad \alpha = 0.997$$

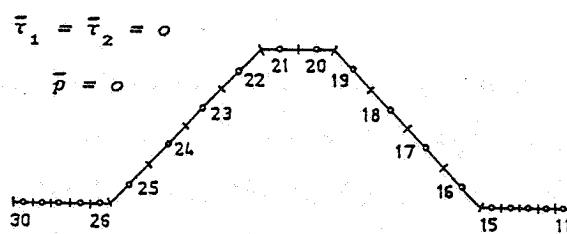
$$K_s = 5 \times 10^9 \text{ N/m}^2, \quad K_f = 61.1 \times 10^9 \text{ N/m}^2$$

هنده مسئله در شکل (۴ - الف) نمایش داده شده، مرزهای سیستم مطابق شکل (۴ - ب) به ۳۰ المان که شامل ۱۰ المان در ناحیه بستر سنگی و ۲۰ المان در سطح آزاد سد و سطح زمین مجاور است، تقسیم بندی می شود. شرایط مرزی شامل دبی خروجی صفر، تغییر مکان صفر در راستای قائم و همچنین تغییر مکان واحد در راستای افقی برای گره های مرزی مربوط به بستر سنگی بوده و برای گره های مرزی سطح آزاد سد شامل فشار حفره ای صفر و بردارهای تنش صفر در دوراستای افقی و قائم است.

براین اساس قدر مطلق تغییر مکان تاج سد (گره های ۲۰ و ۲۱) در حالات مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. در شکل (۵) تغییر مکان تاج سد برای دو حالت، محیط متخالخل اشباع با نفوذ پذیری بالا و محیط الاستو - دینامیک مقایسه شده، مطابق این نمودارها دو منحنی دارای روند تغییراتی یکسان هستند. در شکل (۶) منحنی های تغییر مکان تاج سد برای مقادیر مختلف نفوذ

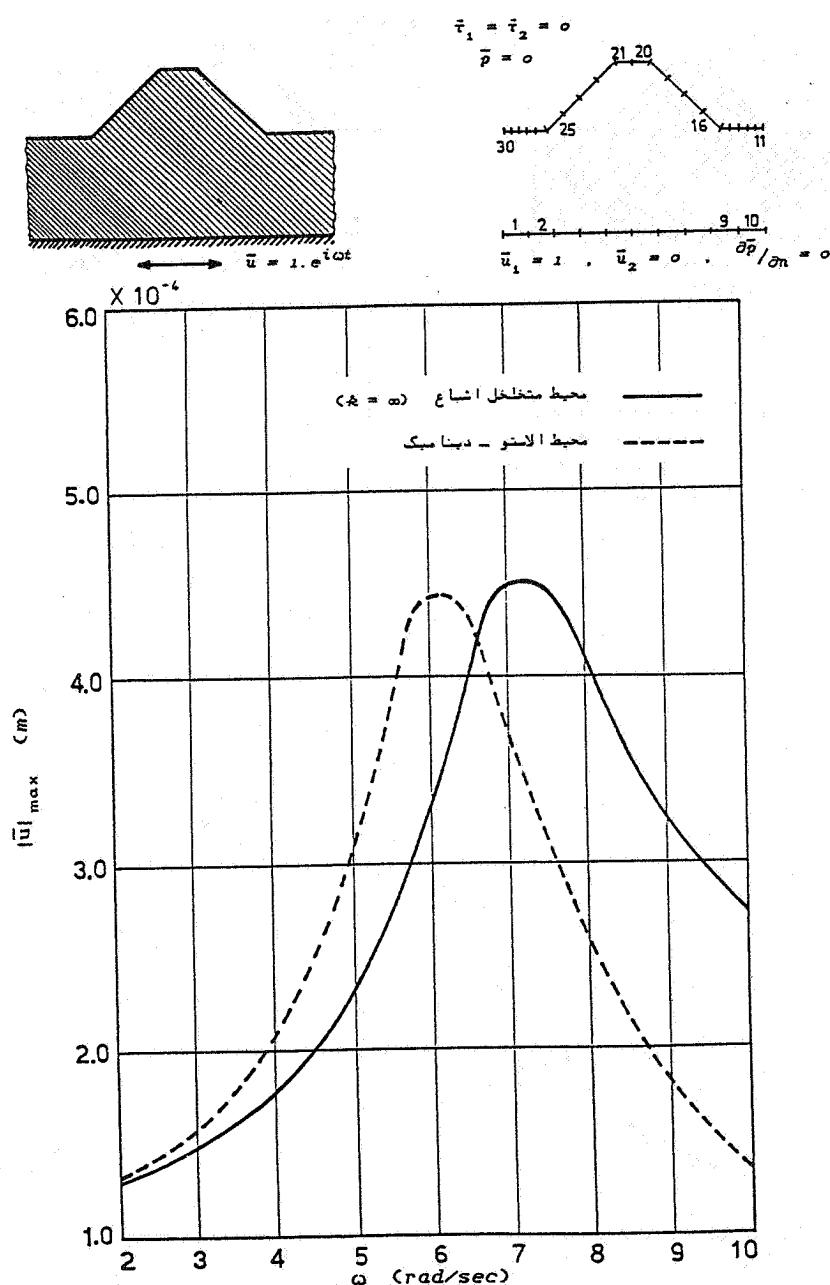

(الف)

(ب)

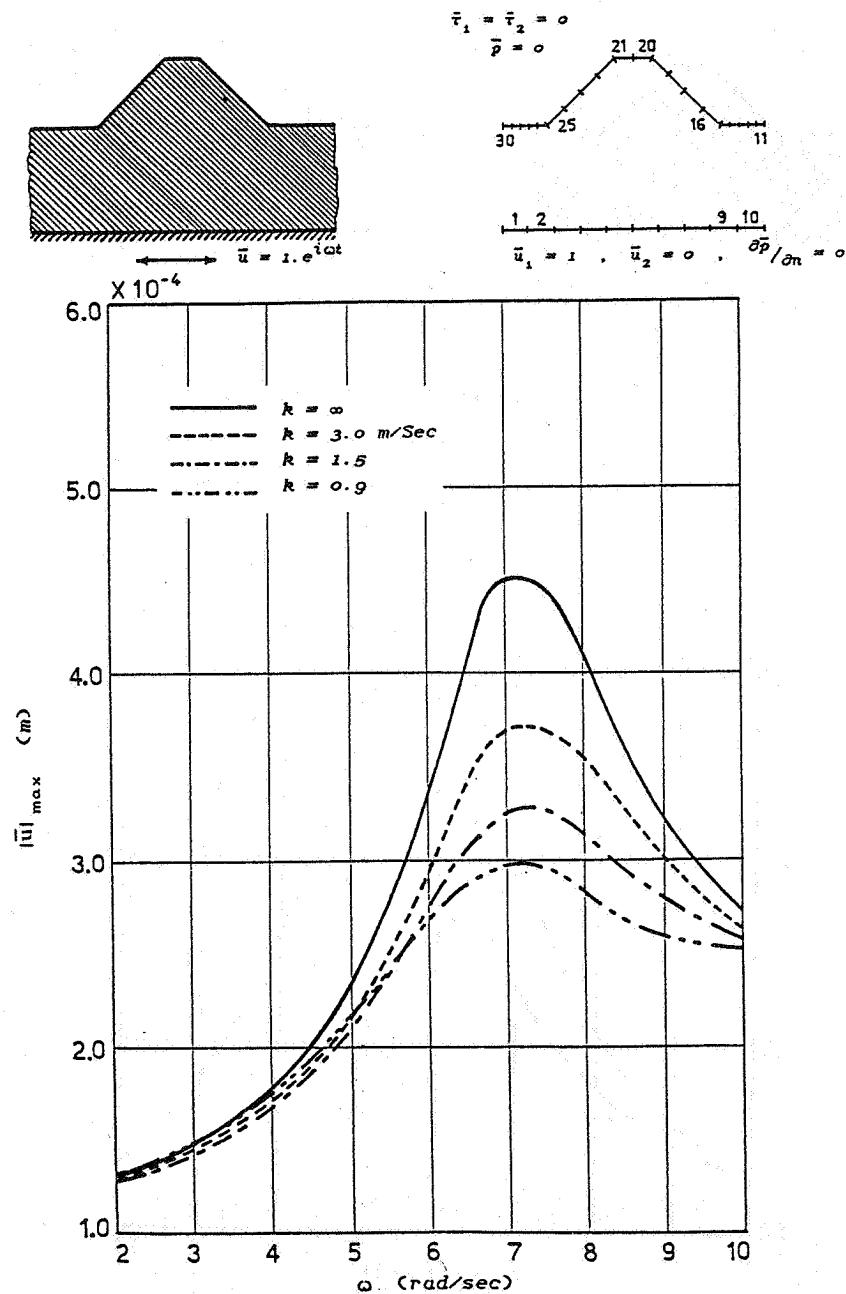
شكل ٤ - (الف) حرکت دینامیکی بستر سنگی سد خاکی، (ب) سیستم مدل شده به روش المان مرزی

شکل ۵ - مقایسه محیط متخلخل اشعاع ($k = \infty$) با یک محیط الاستو دینامیک در تغییر مکان تاج سد

استقلال

۱۰۲

شکل ۶ - تأثیر نفوذ پذیری در تغییر مکان تاج سد

پذیری $k = 0.9$ ، 3.0 ، 1.5 (m/sec) و بینهایت رسم شده است. همانگونه که دیده می شود با کاهش نفوذ پذیری محیط، تغییر مکان تاج سد کاهش می یابد. مقایسه این منحنی ها با منحنی های ضریب تقویت دینامیکی^۱ بر حسب نسبت فرکانس که در دینامیک سازه ها با آن آشنا هستیم، از آن جهت که اثر افزایش استهلاک سیستم دینامیکی همسو با اثر کاهش نفوذ پذیری محیط متخلخل اشباع است، حائز اهمیت است.

ب - تعیین سختی دینامیکی پی صلب

در تحلیل مسائل اثر متقابل خاک - سازه به روش مدل نمودن خاک به صورت یک محیط نیمه محدود الاستیک خطی که در آن سختی و استهلاک تابعی از فرکانس است، نیاز به ارزیابی سختی دینامیکی پی صلب است. بدین منظور از روش المان مرزی برای تعیین سختی دینامیکی پی صلب شکل (۷-الف) استفاده نموده، با مرور نیاز جهت جابجایی دینامیکی واحد دیسک صفحه ای صلب بدون جرم که بر روی محیط نیمه محدود الاستیک واقع شده را در درجه آزادی قائم آن به صورت تابعی از فرکانس به دست می آوریم. (به طور مشابه سختی های دینامیکی افقی و چرخشی پی صلب نیز تعیین می شوند). مشخصات خواص محیط خاکی متخلخل اشباع واقع در زیر پی سطحی عبارتند از [۱۰]:

$$\begin{aligned} E &= 1.357 \times 10^7 \text{ KN/m}^2 , \quad \lambda = 0.274 \times 10^7 \text{ KN/m}^2 , \quad \mu = 0.585 \times 10^7 \text{ KN/m}^2 \\ \rho &= 2273 \text{ Kg/m}^3 , \quad \rho_f = 1000 \text{ Kg/m}^3 \\ n &= 0.195 , \quad \nu = 0.16 , \quad \alpha = 0.83 \\ K_s &= 3.913 \times 10^7 \text{ KN/m}^2 , \quad K_f = 0.232 \times 10^7 \text{ KN/m}^2 \end{aligned}$$

المان بندی در محل تماس خاک - پی و میدان - آزاد سطح زمین مجاور پی مطابق شکل (۷-ب)

1. Dynamic Magnification Factor

صورت می‌گیرد. محدوده المان بندی مورد نیاز بر اساس مطالعات همگرایی به صورت گرفته، بیش از $6B$ در طرفین پی اختیار می‌شود (شکل ۷ - ب)، که در آن B نصف پهنای پی نواری است. شرایط مرزی شامل فشار حفره‌ای صفر، جابجایی صفر در درجه آزادی افقی و جابجایی دینامیکی واحد در درجه آزادی قائم برای المان‌های محل تماس خاک - پی و فشار حفره‌ای صفر و بردارهای تنش صفر در دو راستابرای المان‌های میدان - آزاد است. در شکل ۸ توزیع قدر مطلق بردار تنش اعمالی بروی پی و همچنین تغییر مکان میدان - آزاد را تحت اثر جابجایی هارمونیکی پی صلب برای درجه آزادی قائم در یک فرکانس مشخص نمایش می‌دهد.

برای تعیین سختی دینامیکی پی صلب، با تعریف سختی متشکل از دو جزء حقیقی و موهومی به صورت زیر:

$$K_{zz} = \operatorname{Re}(K_{zz}) + i \cdot \operatorname{Im}(K_{zz}) \quad (37)$$

و تقسیم عبارت فوق بر مدول برشی خاک μ و پهنای پی ($d=2B$) آن را به صورت بی‌بعد $K_{zz}/\mu \cdot d$ نمایش داده و به ازاء مقادیر مختلف فرکانس بدست می‌آوریم.

با تعریف فرکانس بدون بعد a_0 به صورت :

$$a_0 = \frac{\omega \cdot d}{V_s} \quad (38)$$

که در آن V_s سرعت موج برشی و برابر $\sqrt{\mu/\rho}$ است، سختی دینامیکی $K_{zz}/\mu \cdot d$ به صورت تابعی از a_0 بدست آورده می‌شود.

در شکل ۹ سختی قائم دینامیکی پی صلب را برای محیط متخلخل اشیاع با نفوذ پذیری بالا (محیط زهکشی شده) و محیط خشک الاستو-دینامیک تک فاز مقایسه نموده، مطابق این نمودارها روند تغییرات در منحنی‌های جزء حقیقی و موهومی به صورت یکسان هستند. در شکل ۱۰ منحنی‌های جزء حقیقی و موهومی سختی قائم دینامیکی پی صلب برای نفوذ پذیری های منحنی‌ها (cm/sec) 20, 2, k=0.2 رسم شده، بر طبق این منحنی‌ها با کاهش نفوذ پذیری محیط، جزء

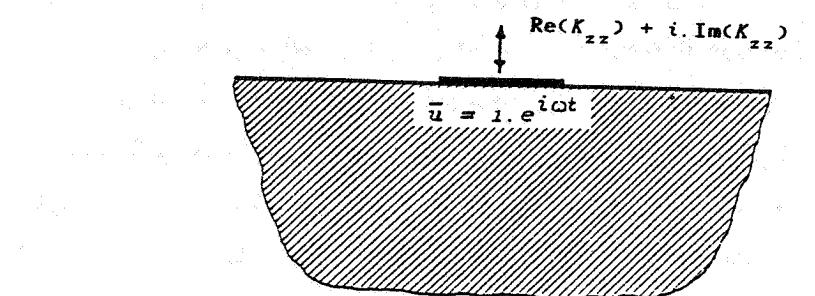
حقیقی سختی قائم دینامیکی افزایش و جزء موہومی آن کاهش می یابد.

برای تعیین سختی دینامیکی افقی پی صلب در این مرحله با مرود نیاز جهت جابجایی دینامیکی واحد دیسک صفحه ای صلب را در درجه آزادی افقی آن بدست آورده و بر اساس مقادیر مختلف فرکانس، منحنی های جزء حقیقی و موہومی سختی افقی دینامیکی ($k_{xx}/\mu.d$) بر حسب ۸۰ رسم می شوند. در شکل های ۱۱ و ۱۲ سختی دینامیکی افقی جهت مقایسه دو محیط اشباع (با نفوذ پذیری بالا) و خشک (تک فاز)، و همچنین اثر نفوذ پذیری بر سختی دینامیکی افقی رسم شده، نتایج حاصل از این نمودارها مشابه با حالت سختی دینامیکی قائم پی صلب است.

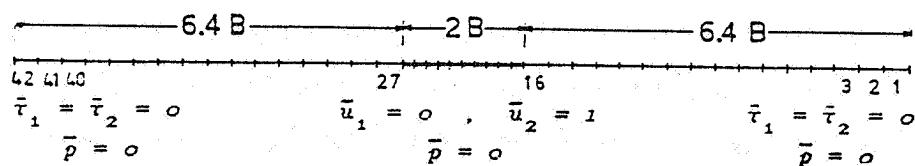
نهایتاً برای تعیین سختی دینامیکی چرخشی پی صلب، با مرود نیاز جهت چرخش واحد دیسک صفحه ای صلب بر حسب مقادیر مختلف فرکانس به دست می آیند. در شکل ۱۳ منحنی های جزء حقیقی و موہومی سختی چرخشی دینامیکی $K_{00} / \mu.d^2$ بر حسب ۸۰ برای دو محیط اشباع با نفوذ پذیری بالا و محیط خشک تک فاز مقایسه شده که حاکی از روند تغییرات یکسان در دو محیط هستند. همچنین اثر نفوذ پذیری های مختلف در سختی دینامیکی چرخشی پی در شکل ۱۴ نمایش داده شده، که نظیر حالات قبل با کاهش نفوذ پذیری محیط، جزء حقیقی سختی چرخشی پی افزایش و جزء موہومی آن کاهش می یابد.

نتیجه گیری

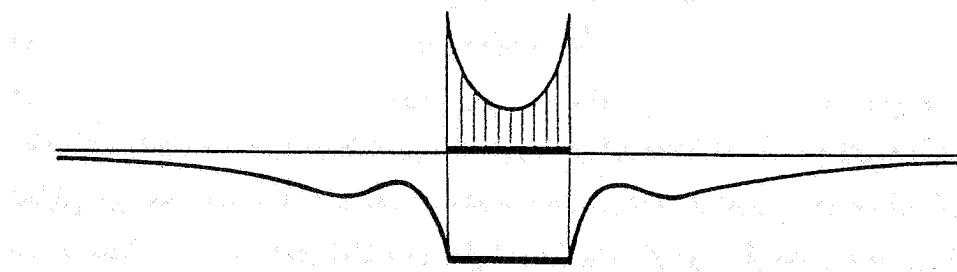
تحلیل دینامیکی محیطهای متخلخل اشباع، بر اساس فرمول بنده مستقیم انتگرال مرزی برای محیطهای ۲- بعدی ارائه شد. در این روش معادلات انتگرال مرزی، با کاربرد تکنیک باقیمانده وزنی بر معادلات دیفرانسیل همبسته بیو و سپس انتگرال گیری جزء به جزء و تعیین توابع گرین حذف کننده اجزاء مربوط به میدان تعیین شد. چون حل این معادلات انتگرال مرزی به روش تحلیلی غیر ممکن است، با المان بنده سیستم در محلهایی که دارای تغییرات خواص فیزیکی است، معادلات به روش عددی المان مرزی حل شده و کمیت های مرود نظر شامل جابجایی ها، فشار حفره ای، تنش ها و دبی خروجی برای هر نقطه از محیط بدست آمد.

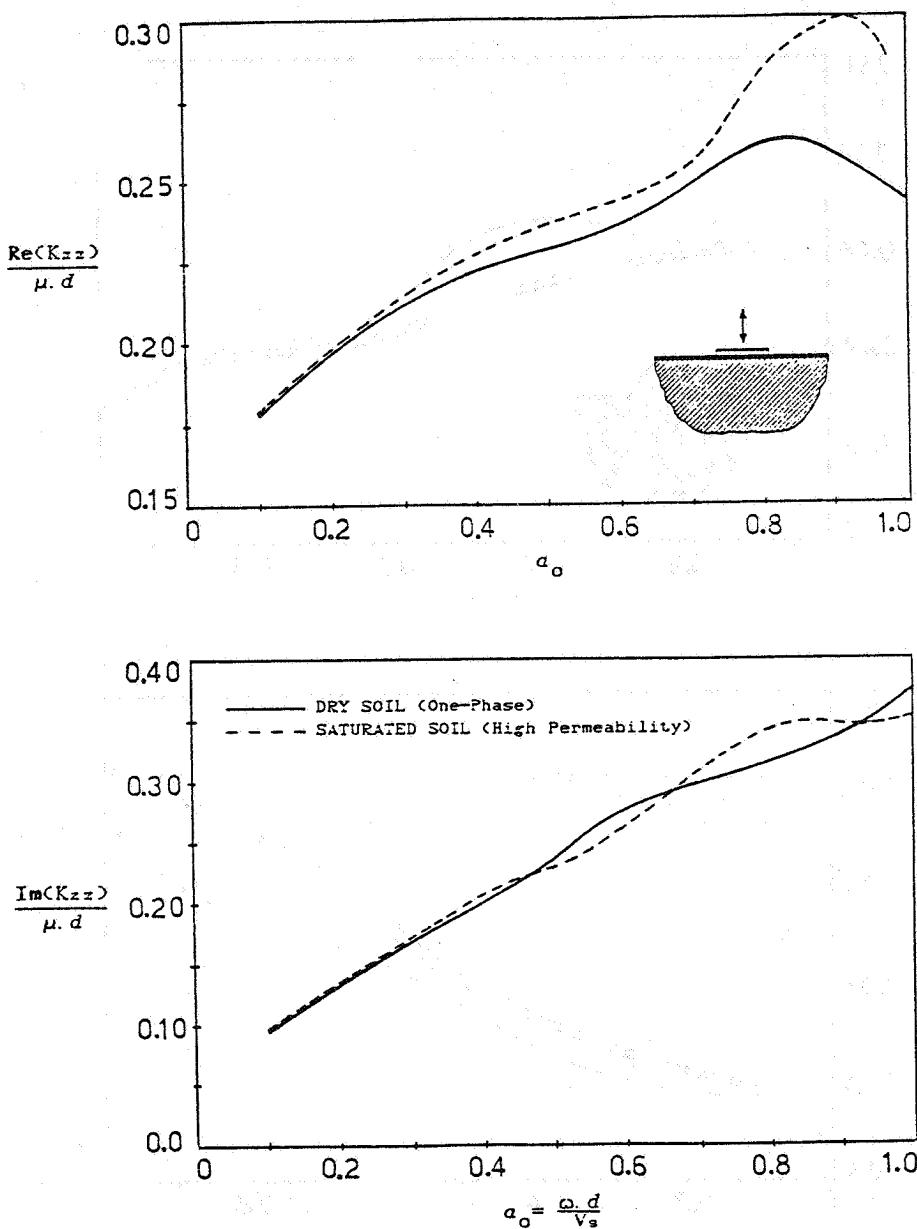
(الف)

شکل ۷ - (الف) سختی دینامیکی پی صلب، (ب) سیستم مدل شده به روش المان مرزی

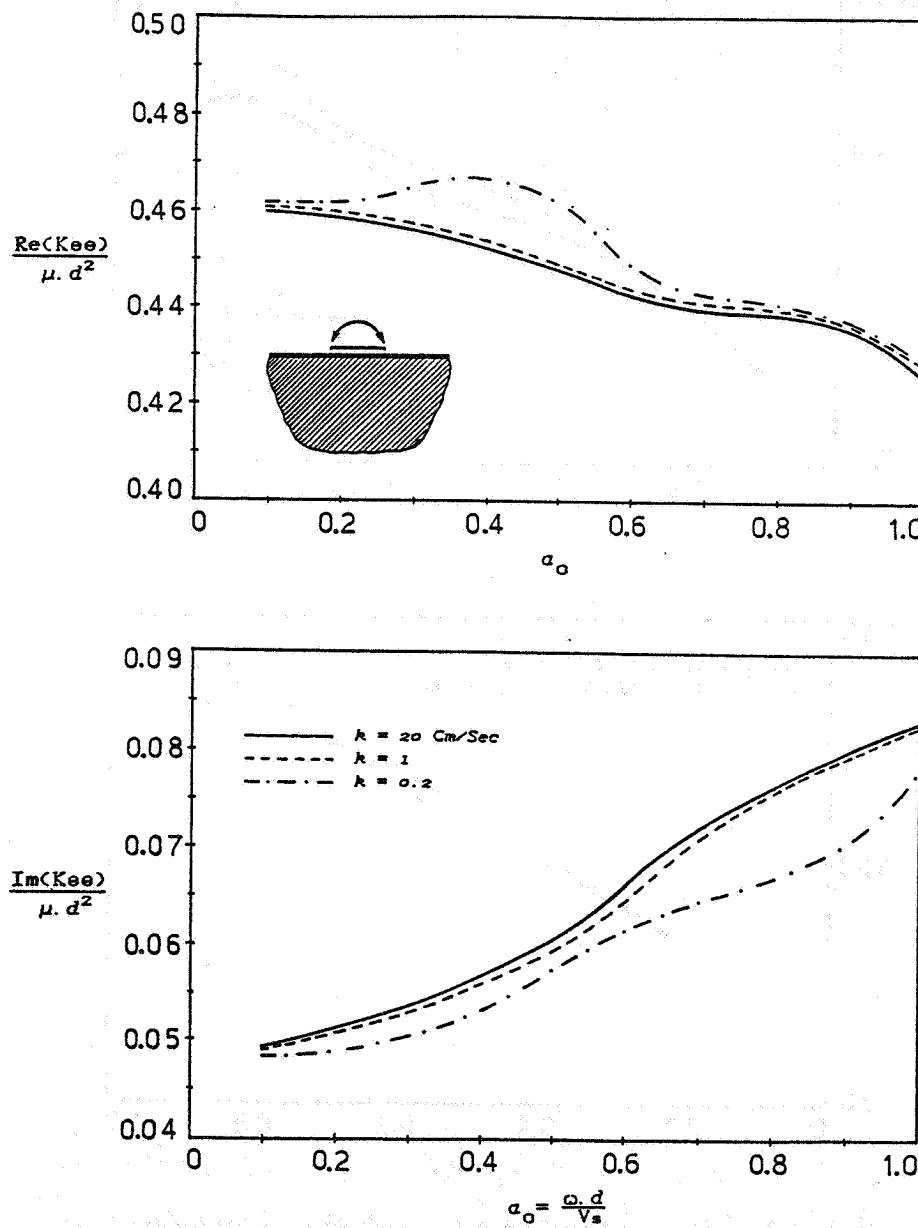
شکل ۸ - توزیع قدر مطلق بردار تنش روی پی و تغییر مکان زمین مجاور ناشی از جابجایی هارمونیکی در درجه آزادی قائم برای یک فرکانس مشخص

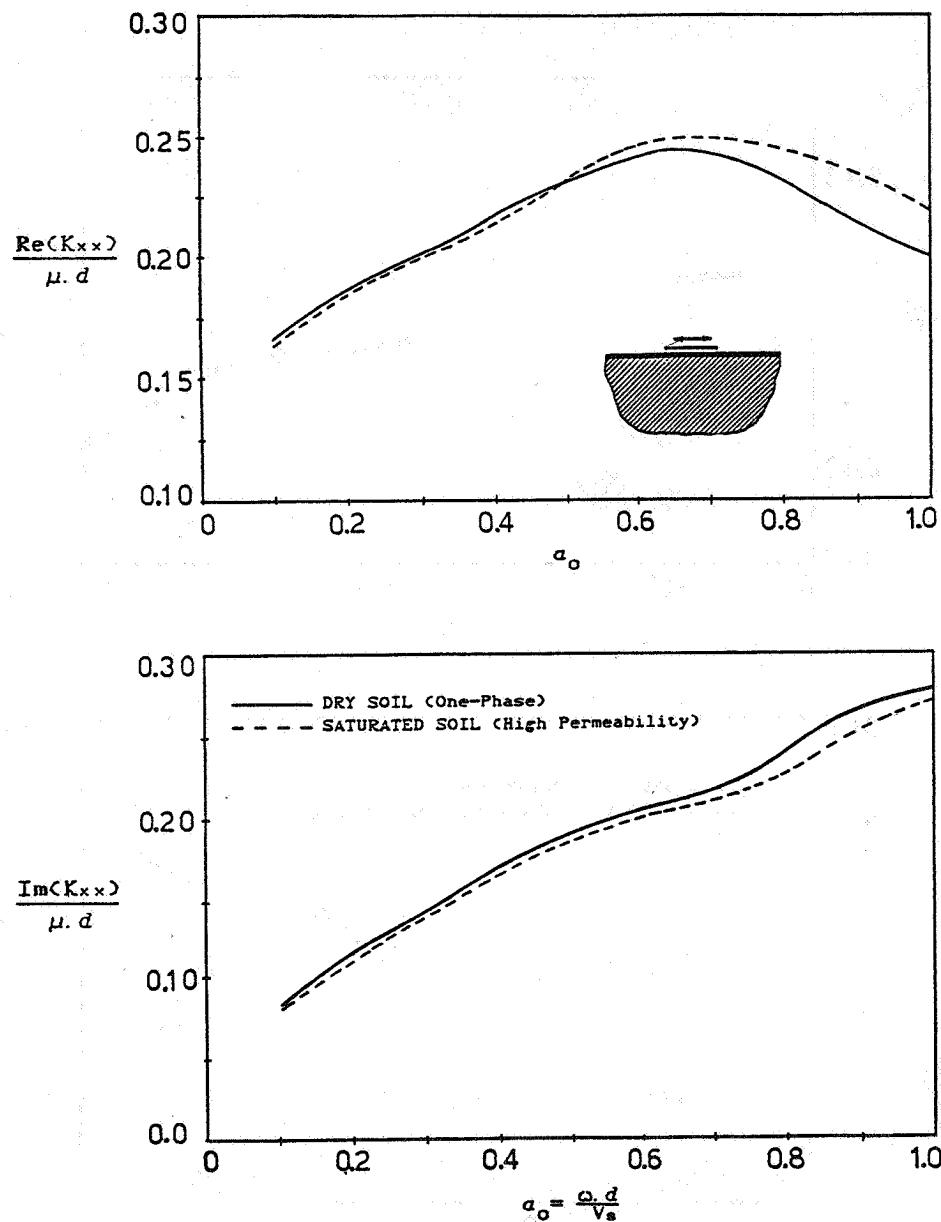
شکل ۹ - مقایسه محیط متخلخل اشباع با نفوذ پذیری بالا و محیط خشک تک فاز در تعیین سختی دینامیکی قائم پی صلب

استقلال

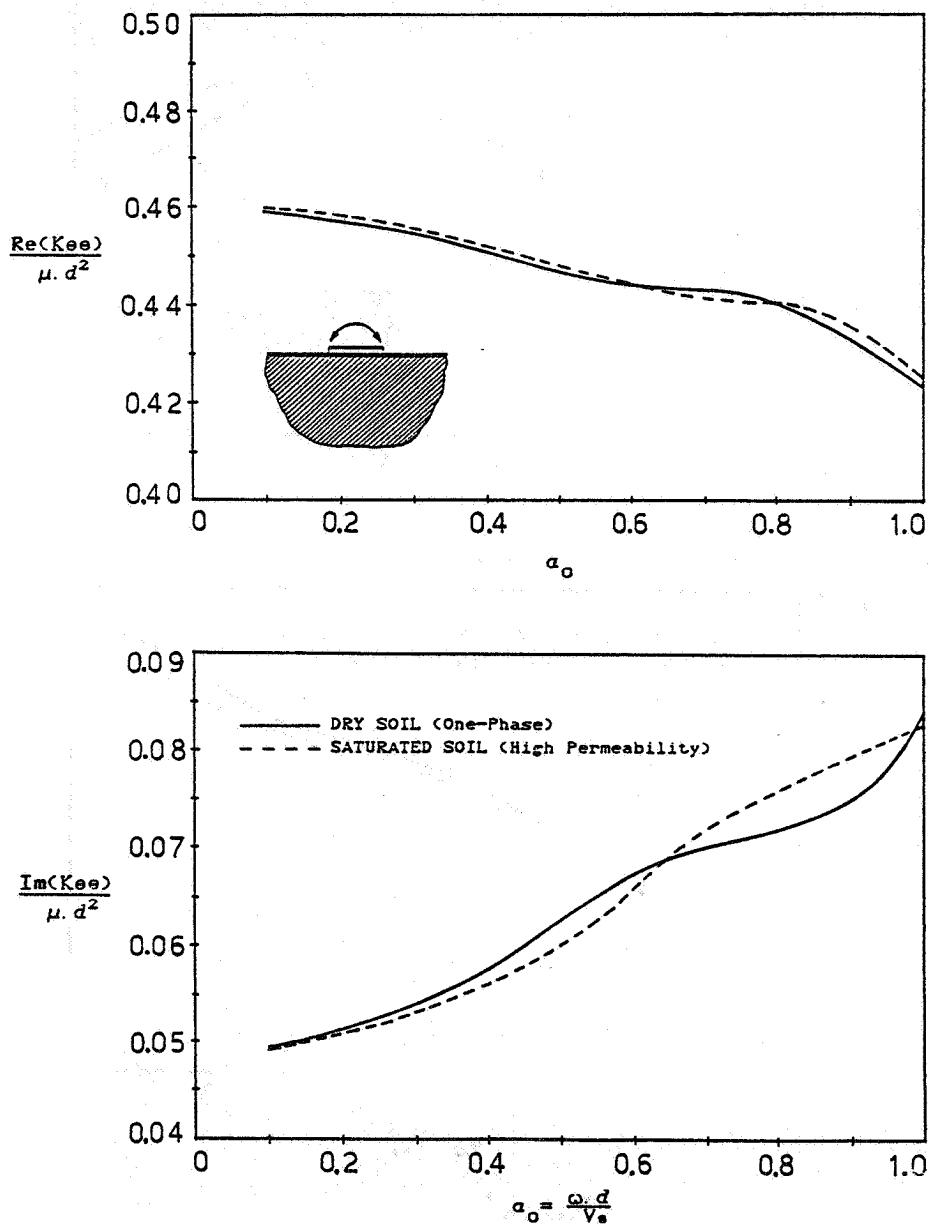
۱۰۸

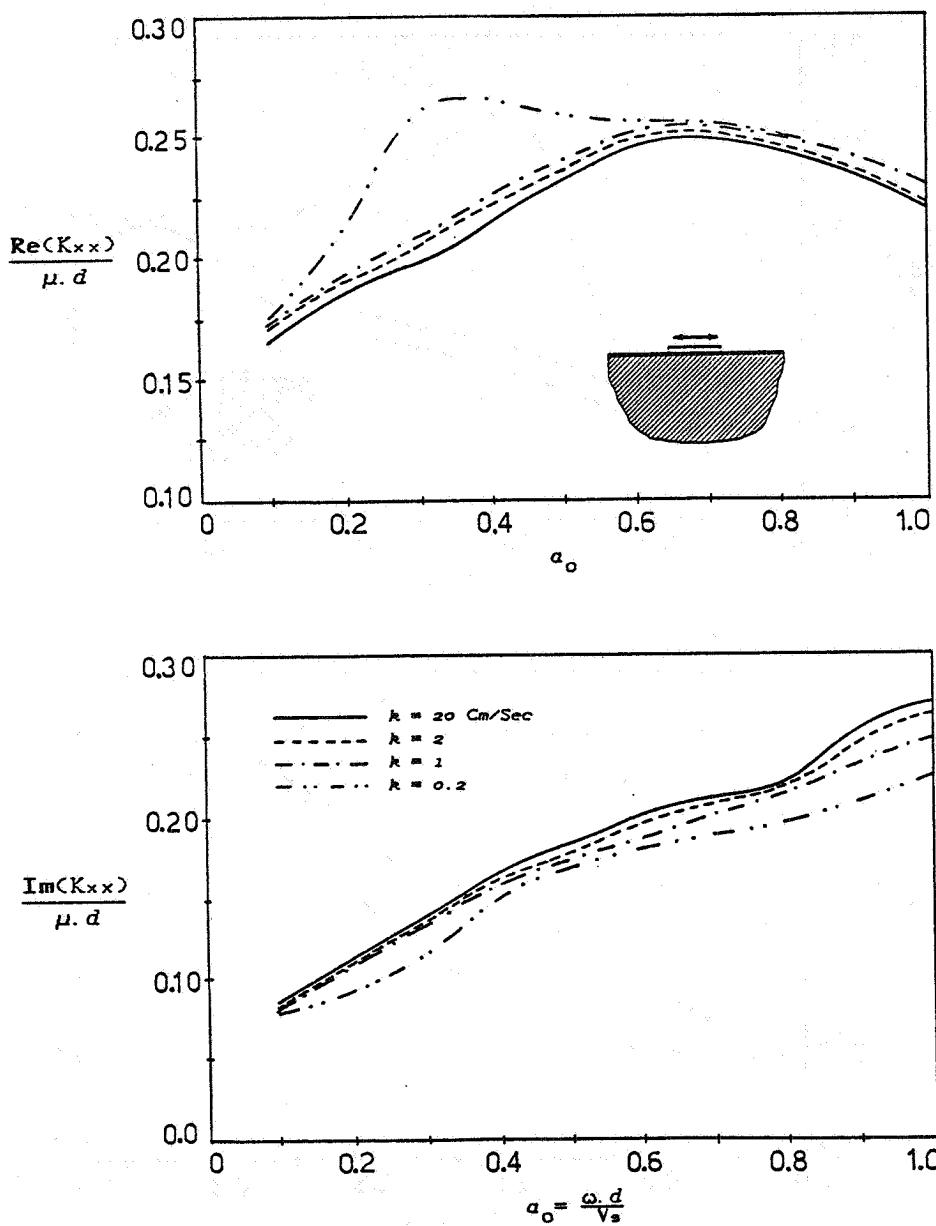
شکل ۱۰ - تأثیر نفوذ پذیری بر سختی دینامیکی قائم پی صلب

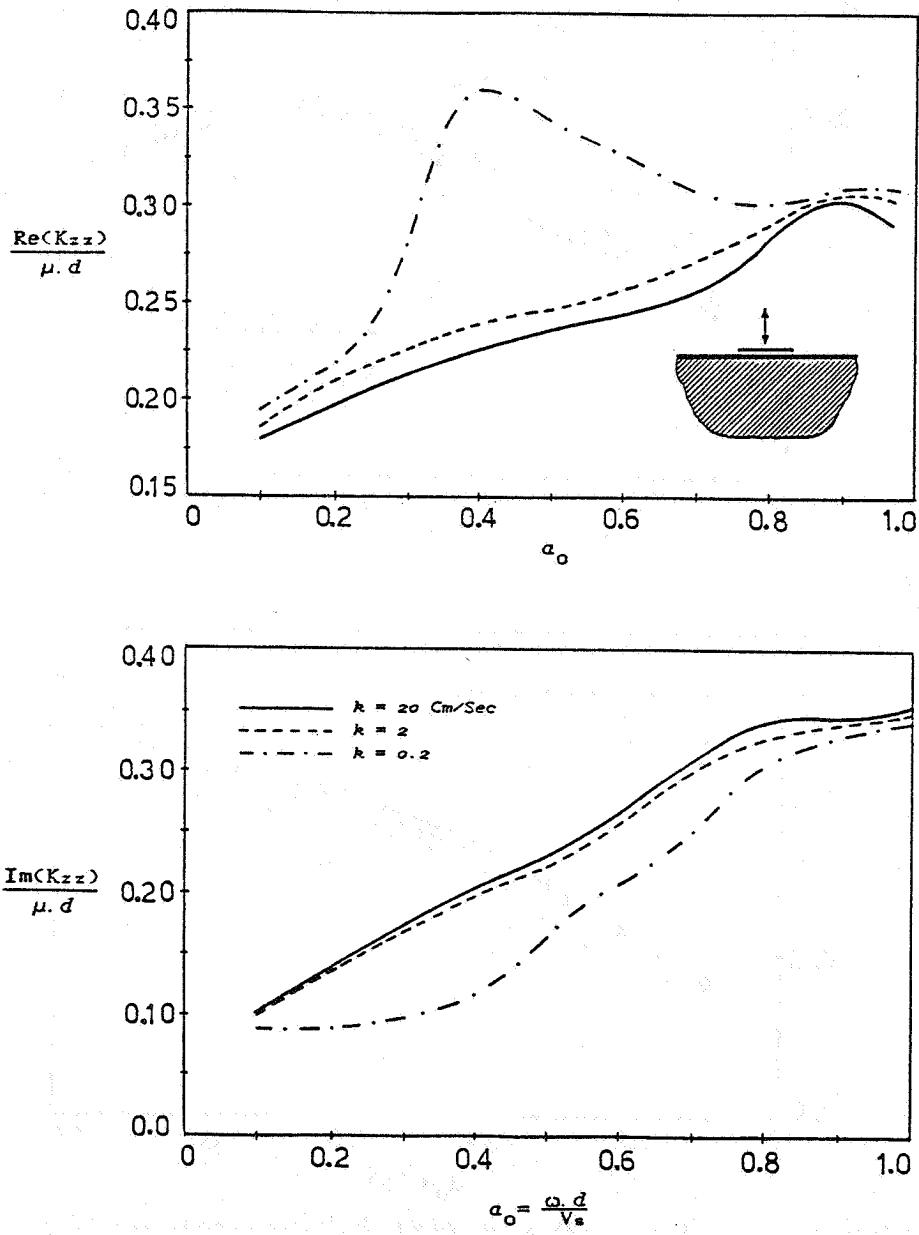
شکل ۱۱ - مقایسه محیط متخلخل اشباع با نفوذ پذیری بالا و محیط خشک تک فاز در تعیین سختی دینامیکی افقی پی صلب

شكل ۱۲ - تأثير نفوذ پذیری بر سختی دینامیکی انقی پی صلب

شکل ۱۳ - مقایسه محیط متخلخل اشباع با نفوذ پذیری بالا و محیط خشک تک فاز در تعیین سختی چرخشی دینامیکی پی صلب

شكل ۱۴ - تأثير نفوذ پذیری بر سختی چرخشی دینامیکی پی صلب

به منظور کاربرد روش ارائه شده و چگونگی استفاده از روش المان مرزی در حل مسائل مختلف محیط‌های متخلخل اشیاع، دو مثال از محیط‌های لایه‌ای و نیمه محدود مورد بررسی قرار گرفت. لازم به ذکر است که در حل مسائل محیط‌های نیمه محدود یا لایه‌ای متخلخل اشیاع به روش المان مرزی، نیاز به مطالعات همگرایی برای تعیین اندازه المان‌ها و همچنین انتخاب بهینه محدود المان بندی است. برآمده در فرکانس‌های بالا با کاهش طول موج نیاز به کوچکتر کردن اندازه المان‌ها بروز می‌کند.

از نتایج به دست آمده مشاهده می‌شود، رفتار دو محیط متخلخل اشیاع زهکشی شده با نفوذ پذیری بالا و محیط الاستو دینامیک تک فاز دارای روند تغییرات مشابه بوده، به طوری که در فرکانس‌های ارتعاشی پایین نتایج حاصل از این دو محیط یکسان است. همچنین دیده شد، اثر نفوذ پذیری بر محیط متخلخل اشیاع با اثر استهلاک در یک سیستم دینامیکی متناظر است. به طوری که روند افزایش استهلاک در یک سیستم دینامیکی همسو با کاهش اثر نفوذ پذیری در یک محیط متخلخل اشیاع است.

مراجع

1. Biot, M. A., "General Theory of Three Dimensional Consolidation", *J. Appl. Phys.*, Vol. 12, pp. 155-164, 1941.
2. Biot, M.A., "Theory of Propagation of Elastic Waves in a Fluid - Saturated Porous Solid", *J. of the Acous. Soc. of America*, Vol. 28, No. 2, pp. 168-191, 1956.
3. Biot, M.A., " Mechanics of Deformation and Acoustic Propagation in Porous Media", *J. Appl. Phys.*, Vol 33, No. 4, pp. 1482-1498, 1962.
4. Simon, B.R., Wu, J.S.S., Zienkiewicz, O.C and Paul, D.K., "Evaluation of u - w and u- π Finite Element Methods for The Dynamic Response of Saturated Porous Media Using One - Dimensional Model ", *Int. J. Numer. Anal. Meth. Geomech.*, Vol. 10, pp. 461-482, 1986.
5. Cleary, M.P., "Fundamental Solutions for a Fluid-Saturated Porous Solid ", *Int. J. of Solids and Structures*, Vol. 13, pp. 785-806, 1977.
6. Rudnicki, J.W., "On Fundamental Solutions for a Fluid-Saturated Porous Solid, by M.P. Cleary", *Int. J. of Solids and Structures*, Vol. 17, pp. 855-857, 1981.
7. Paul, S., "On Disturbance Produced in a Semi-Infinite Poroelastic Medium by a Surface Load", *Pure App. Geophys.*, Vol. 14, pp. 615-627. 1976.
8. Halpern, M. and Christiano, P., "Response of Poroelastic Halfspace to Steady-State Harmonic Surface Tractions", *Int. J. Num. Anal. Meth. Geomechanics*, Vol. 10, pp. 609-632, 1986.
9. Burridge, R. and Vargas, C.A., "The Fundamental Solution in Dynamic Poroe-

- lasticity", *Geophys. J. Roy. Astr. Soc.*, Vol. 58, pp. 61-90, 1979.
10. Keynia, A.M., "Green's Functions of Fluid-Saturated Porous Media", *Proceedings of the Second World Congress on Computational Mechanics*, Stuttgart, Germany, pp. 575-580, 1990.
11. Zienkiewicz, O.C. and Shiomi, T., "Dynamic Behaviour of Saturated Porous Media ; The Generalized Biot Formulation and Its Numerical Solution", *Int. J. for Num. and Anal. Meth. in Geo.* , Vol. 8, pp. 71-96, 1984.
12. Cheng, A.H.D., Badmus, T. and Beskos, D.E., "Integral Equation for Dynamic Poroelasticity in Frequency Domain With BEM Solution", *J.of Eng.Mechanics* Vol. 117, No. 5, pp. 1136-1157, 1991.
13. Suh, I.G. and Tosaka, N., " Boundary Element Analysis of Linear Coupled Thermoelasticity Problems by Using Laplace Transformation", *Boundary Element Methods in Applied Mechanics* (Eds. Tanaka, M. and Cruse, T.A.), Pergamon Press, pp. 535-544. 1988.
14. Tosaka, N., "Boundary Integral Equation Formulations for Linear Coupled Thermoelasticity", *Proc. 3rd Jap. Symp. on B.E.M.*, JASCOME, pp. 207-212, 1986.
15. Tosaka, N. and Suh, I.G., "Boundary Integral Equation Formulation for the Generalized Theory of Dynamic Thermoelasticity ", *Proc. 4th Jap. Symp. on B.E.M.*, JASCOME, pp. 111-116, 1987.
۱۶. خویی، ا.م.، مطالعه دینامیکی محیط‌های متخلخل اشیاع به روش انگرال‌های مرزی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۷۰.
- 17 Banerjee, P.K. and Butterfield, R., *Boundary Element Methods in Engineering Science*, McGraw-Hill, London, 1981.
18. Brebbia, C.A., *The Boundary Element Method for Engineers*, Pentech Press,

London, 1978.

19. Brebbia, C.A. and Walker, S., *Boundary Element Techniques in Engineering*, Newnes-Butterworth, London, 1980.
20. Brebbia, C.A., Telles, J.C.F. and Wrobel, L.C. , *Boundary Element Techniques (theory and applications in engineering)*, Springer - Verlag, Berlin, New York, 1984.